

Zadeva C-248/09

Pakora Pluss SIA

proti

Valsts ieņēmumu dienests

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Augstākās tiesas Senāts Administratīvo lietu departaments)

„Akt o pristopu k Evropski uniji – Carinska unija – Prehodni ukrepi – Brezcarinska sprostitev v prosti promet – Blago, ki se je na dan pristopa Republike Latvije prevažalo v razširjeni Skupnosti – Izvozne formalnosti – Uvozne dajatve – DDV“

Povzetek sodbe

1. *Carinska unija – Brezcarinska sprostitev v prosti promet – Akt o pristopu iz leta 2003*

(Akt o pristopu iz leta 2003, Priloga IV, poglavje 5, točka 1; Uredba Komisije št. 2454/93, člen 448)

2. *Carinska unija – Brezcarinska sprostitev v prosti promet – Akt o pristopu iz leta 2003*

(Akt o pristopu iz leta 2003, Priloga IV, poglavje 5, točka 1; Uredba Sveta št. 2913/92; Uredba Komisije št. 2454/93)

3. *Carinska unija – Uvozne dajatve – Obseg – Davek na dodano vrednost*

(Uredba Sveta št. 2913/92, člen 4(10); Direktiva Sveta št. 77/388, členi 2(2), 11(B)(3)(a, in 21(2))

1. Če se blago prevaža v razširjeni Skupnosti na dan pristopa češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike k Evropski uniji, se zanj uporablja postopek iz poglavja 5, točka 1, Priloge IV k navedenemu aktu o pristopu, kar izključuje vse druge carinske postopke. Iz tega izhaja, da se v takem položaju – ker je sistem iz poglavja 5, točka 1, Priloge IV k temu aktu o pristopu izključen – člen 448 Uredbe št. 2454/93 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2787/2000 o poenostavljenih postopkih prevoza po morju med državami članicami v okviru postopka skupnostnega tranzita, ne uporablja. Zato tudi če je bil sestavljen manifest za blago, postopki iz člena 448 izvedbene uredbe št. 2454/93 ne morejo nadomestiti izvoznih formalnosti iz poglavja 5, točka 1, Priloge IV k navedenemu aktu o pristopu. Iz tega izhaja, da za preveritev, ali so bile izvozne formalnosti iz poglavja 5, točka 1, Priloge IV k navedenemu aktu o pristopu izpolnjene, ni pomembno, ali so bili opravljeni postopki iz člena 448 Uredbe št. 2454/93, tudi če je bil sestavljen manifest za blago.

(Glej točke od 32 do 35 in točko 1 izreka.)

2. Uredba št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 82/97, in Uredba št. 2454/93, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2787/2000, se uporabljata v novih državah članicah od 1. maja 2004, vendar se ni mogoče sklicevati na ugodnosti postopka iz poglavja 5, točka 1, Priloge IV k Aktu o pristopu češke republike, Republike Estonije, Republike

Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike k Evropski uniji, če izvozne formalnosti, ki so v njem navedene, niso bile opravljene za blago, ki se je prevažalo v razširjeni Skupnosti na dan pristopa teh novih držav članic k Evropski uniji.

(Glej točko 41 in točko 2 izreka.)

3. Člen 4(10) Uredbe št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 82/97, je treba razlagati tako, da uvozne dajatve ne vključujejo davka na dodano vrednost, ki se plača ob uvozu blaga. Sicer pa, ker je davek na dodano vrednost treba plačati za uvoženo blago, ga morajo plačati osebe, ki jih država članica, v katero se blago uvozi, določi ali sprejme kot osebe za plačilo.

(Glej točke 47, 49 in 52 ter točki 3 in 4 izreka.)

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 29. julija 2010(*)

„Akt o pristopu k Evropski uniji – Carinska unija – Prehodni ukrepi – Brezcarinska sprostitev v prosti promet – Blago, ki se je na dan pristopa Republike Latvije prevažalo v razširjeni Skupnosti – Izvozne formalnosti – Uvozne dajatve – DDV“

V zadevi C-248/09,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Augstākās tiesas Senāts Administratīvo lietu departaments (Latvija) z odločbo z dne 26. junija 2009, ki je prispela na Sodišče 7. julija 2009, v postopku

Pakora Pluss SIA

proti

Valsts ieņēmumu dienests,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, E. Levits, M. Ilešič, M. Safjan (poročevalec), sodniki, in M. Berger, sodnica,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodni tajnik: R. Grass,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališ, ki so jih predložili:

- za Pakora Pluss SIA I. Petrova, članica upravnega odbora,
- za Valsts ieņēmumu dienests D. Jakšns, zastopnik,
- za latvijsko vlado K. Drviņa in K. Krasovska, zastopnici,
- za Komisijo Evropskih skupnosti A. Sauka in B.-R. Killmann, zastopnika,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 4, točka 10, Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 82/97 z dne 19. decembra 1996 (UL 1997, L 17, str. 1, v nadaljevanju: carinski zakonik), člena 448 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2913/92 (UL L 253, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2787/2000 z dne 15. decembra 2000 (UL L 330, str. 1, v nadaljevanju: izvedbena uredba) in poglavja 5, točka 1, Priloge IV k Aktu o pogojih pristopa češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija (UL 2003, L 236, str. 33, v nadaljevanju: Akt o pristopu).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Pakora Pluss SIA (v nadaljevanju: Pakora Pluss) in Valsts ieņēmumu dienests (latvijska davčna uprava, v nadaljevanju: VID) zaradi plačila carin in davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV), ki je bilo tej družbi naloženo, ker je 3. maja 2004 uvozila motorno vozilo iz Nemčije v Latvijo po morju.

Pravni okvir

Ureditev Unije

Carinski zakonik

3 Na podlagi člena 4, točka 10, carinskega zakonika izraz „uvozne dajatve“ pomeni:

- „– carine in druge dajatve, ki imajo enak učinek kot carine, ki se plačujejo ob uvozu blaga,
- kmetijske prelevmane in druge uvozne dajatve, uvedene v okviru skupne kmetijske politike ali posebnih dogovorov, ki veljajo za določeno blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov.“

4 Člen 79 carinskega zakonika določa:

„S sprostitvijo blaga v prosti promet pridobi neskupnostno blago [...] carinski status skupnostnega blaga.

Sprostitev v prosti promet zajema ukrepe trgovinske politike, izpolnitev drugih formalnosti, predvidenih za uvoz blaga, in uporabo zakonsko dolgovanih dajatev.“

5 ?len 161 carinskega zakonika dolo?a:

„1. Izvozni postopek omogo?a, da skupnostno blago zapusti carinsko obmo?je Skupnosti.

Izvoz zajema uporabo izstopnih formalnosti vklju?no z ukrepi trgovinske politike, po potrebi pa tudi izvoznih dajatev.

2. Vsako skupnostno blago, ki je namenjeno za izvoz, z izjemo blaga, danega v postopek pasivnega oplemenitenja ali tranzitni postopek v skladu s ?lenom 163 ter brez poseganja v ?len 164, se da v izvozni postopek.

[...]

4. Primeri in pogoji, ko za blago, ki zapuša carinsko obmo?je Skupnosti, ni potrebna izvozna deklaracija, se dolo?ijo skladno s postopkom odbora.

5. Izvozno deklaracijo je treba vložiti pri carinskem uradu, ki je pristojen za nadzor v kraju, kjer ima izvoznik svoj sedež ali kjer je blago zapakirano ali naloženo za izvoz. Izjeme se dolo?ijo skladno s postopkom odbora.“

6 ?len 162 carinskega zakonika dolo?a:

„Obravnavano blago se sprostí v izvoz pod pogojem, da zapusti carinsko obmo?je Skupnosti v stanju, v kakršnem je bilo ob sprejemu izvozne deklaracije.“

Izvedbena uredba

7 ?len 448 izvedbene uredbe dolo?a:

„1. Ladijskemu prevozniku se lahko izda dovoljenje, da kot tranzitno deklaracijo uporablja enotni manifest, ?e opravlja veliko plovb med državami ?lanicami (poenostavljeni postopek – raven 2).

Z odstopanjem od ?lena 373(l)(a) ni treba, da imajo ladijski prevozniki sedež v Skupnosti, ?e imajo tam obmo?no podružnico.

2. Ob prejemu vloge za dovoljenje carinski organi obvestijo druge države ?lanice, na katerih ozemlju so pristaniša odhoda in namembna pristaniša.

?e v 60 dneh od obvestila ni prejet ugovor, carinski organi izdajo dovoljenje.

Takšno dovoljenje velja v vseh zadevnih državah ?lanicah in se uporablja samo za skupnostne tranzitne operacije med pristaniš?i, na katere se nanaša.

3. Zaradi poenostavljanja postopkov lahko ladijski prevoznik uporablja enotni manifest za prevoz vsega blaga; ?e je tako, ob ustrezne postavke na carinskem manifestu vnese naslednje:

(a) znak ‚T1‘, ?e je blago dano v zunanji skupnostni tranzitni postopek;

(b) znak ‚TF‘, ?e je blago dano v notranji skupnostni tranzitni postopek v skladu s ?lenom 340c(l);

(c) znak ‚TD‘, ?e je blago že v tranzitnem postopku ali se prevaža v postopku aktivnega oplemenitenja, carinskega skladiš?enja ali za?asnega uvoza. Tudi v takšnih primerih ladijski

prevoznik vpiše znak ‚TD‘ na ustrezen konosament ali drug primeren komercialni dokument, pa tudi referenco za uporabljeni postopek, referen?no številko in datum tranzitne deklaracije ali prenosnega dokumenta ter ime urada, ki ga je izdal;

(d) ?rko ‚C‘ (ki ustreza T2L) za blago, katerega skupnostni status je mogo?e dokazati;

(e) ?rko ‚X‘ za skupnostno blago, ki se izvaža in se ne daje v tranzitni postopek.

Manifest vklju?uje tudi podatke iz ?lena 447(4).

4. Šteje se, da je skupnostni tranzitni postopek kon?an, ko sta manifest in blago predložena carinskim organom v namembnem pristaniš?u.

Dokumentacija, ki jo hrani ladijski prevoznik v skladu s ?lenom 373(2)(b), vsebuje vsaj podatke iz prvega pododstavka odstavka 3.

Po potrebi carinski organi v namembnem pristaniš?u pošljejo ustrezne podatke o manifestih carinskim organom v pristaniš?u odhoda v preverjanje.

5. Brez poseganja v dolo?be iz ?lenov 365 in 366, [od] 450a do 450d in naslova VII zakonika je treba poslati naslednja obvestila:

(a) ladijski prevoznik obvesti carinske organe o vseh kršitvah in nepravilnostih;

(b) carinski organi v namembnem pristaniš?u ?imprej obvestijo carinske organe v pristaniš?u odhoda in organ, ki je izdal dovoljenje, o vseh kršitvah in nepravilnostih.“

Akt o pristopu

8 ?len 2 Akta o pristopu dolo?a:

„Od dne pristopa so dolo?be izvirnih pogodb in aktov, ki so jih institucije in Evropska centralna banka sprejele pred pristopom, zavezujo?e za nove države ?lanice in se uporabljajo v teh državah pod pogoji, ki jih dolo?ajo omenjene pogodbe in ta akt.“

9 ?len 22 Akta o pristopu dolo?a:

„Ukrepi, naštetih v Prilogi IV k temu [a]ktu, se uporabijo pod pogoji, ki jih dolo?a omenjena priloga.“

10 Priloga 4 k Aktu o pristopu ima naslov „Seznam iz ?lena 22 Akta o pristopu“. Poglavje 5 te priloge z naslovom „Carinska unija“ dolo?a:

„[...] [carinski zakonik in izvedbena uredba] se za nove države ?lanice uporabljata ob upoštevanju naslednjih posebnih dolo?b:

1. Ne glede na ?len 20 Uredbe (EGS) št. 2913/92 je blago, ki je na dan pristopa v razširjeni Skupnosti v za?asni hrambi ali v carinski rabi in v postopkih iz ?lenov 4(15)(b) in od (16)(b) do (g) te uredbe[...] ali ki se prevaža v razširjeni Skupnosti po opravljenih izvoznih formalnostih, ob vnosu v prosti promet oproš?eno carin in drugih carinskih ukrepov, pod pogojem, da se predloži eno izmed naslednjih dokazil:

(a) dokazilo o preferencialnem poreklu, ki je bilo ustrezno izdano pred dnem pristopa v skladu z enim izmed evropskih sporazumov (naštetih spodaj) ali v skladu z enakovrednim preferencialnim sporazumom, ki so ga nove države ?lanice sklenile med sabo in ki vsebuje prepoved povra?ila ali izvzetje iz carin na materiale brez porekla, ki se uporabljajo pri izdelavi izdelkov, za katere je

izdano ali sestavljeno dokazilo o poreklu (pravilo ‚prepovedi povra?ila‘);

(b) katerokoli dokazilo o skupnostnem statusu iz ?lenov 314c, in 315 Uredbe (EGS) št. 2454/93.

[...]“

Šesta direktiva

11 Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) je z u?inkom od 1. januarja 2007 razveljavila in nadomestila do tedaj veljavno zakonodajo Unije s podro?ja DDV, med drugim Šesto direktivo Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav ?lanic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1). Vendar pa se Direktiva 2006/112, ki je za?ela veljati po nastanku dejanskega stanja v zadevi v glavni stvari, ne uporablja.

12 ?len 2(2) Šeste direktive 77/388, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta z dne 16. decembra 1991 (91/680/EGS) (UL L 376, str. 1, v nadaljevanju: Šesta direktiva), dolo?a, da je uvoz blaga obdav?en z DDV.

13 ?len 7 Šeste direktive z naslovom „Uvoz“ v odstavku (1)(a) dolo?a:

„1. ‚Uvoz blaga‘ pomeni:

(a) vnos blaga, ki ne izpolnjuje pogojev iz ?lenov 9 in 10 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, v Skupnost [...]“

14 ?len 11 B Šeste direktive o uvozu blaga v odstavku 3(a) dolo?a:

„3. Dav?na osnova vklju?uje, ?e že niso vklju?eni:

(a) davke, dajatve, prelevmane in druge dajatve, ki se pla?ajo izven države ?lanice uvoza[,] in tiste, ki se pla?ajo zaradi uvoza, razen [DDV];

[...]“

15 ?len 21 Šeste direktive z naslovom „Osebe, ki so dolžne pla?ati davek oblastem“ v odstavku 2 dolo?a, da mora DDV pri uvozu pla?ati oseba ali osebe, ki jih države ?lanice, v katere se blago uvozi, dolo?ijo ali sprejmejo kot osebe za pla?ilo.

Nacionalna ureditev

16 Na podlagi ?lena 2(2), to?ka 3, zakona o davku na dodano vrednost (likums par pievienot?s v?rt?bas nodok?i, *Latvijas V?stnesis*, 1995, št. 49) v razli?ici, ki se uporablja za dejansko stanje v zadevi v glavni stvari (v nadaljevanju: zakon o DDV), je uvoz blaga posel, ki je obdav?en z DDV v okviru gospodarske dejavnosti.

17 ?len 2(8) zakona o DDV dolo?a:

„Dav?na osnova pri uvozu blaga je carinska vrednost blaga, vrednost storitev prevoza od meje Evropske unije do njihovega prejemnika (ali do prvega kraja pretovarjanja na ozemlju Republike Latvije, ki je naveden v spremnih dokumentih), carine, trošarine ter drugi davki in dajatve, ki jih je treba pla?ati, ?e je to dolo?eno v posebnih predpisih, razen [DDV], in vklju?uje tudi vrednost storitev iz ?lena 7, prvi del, odstavek 2, tega zakona, ?e ta vrednost ni vklju?ena v carinsko vrednost.

[...]"

18 Člen 12(2) zakona o DDV, ki obravnava pogoje izterjave davka, določa:

„Ob uvozu blaga davek plača vsaka oseba, ki blago da v prost promet. Davek za uvoženo blago zapade, ko zapade carina.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

19 Iz predložitvene odločbe izhaja, da je bil 30. aprila 2004 v Nemčiji sestavljen manifest za blago za prevoz motornega vozila po morju v Latvijo. V Nemčiji je bil za to odmerjen DDV po stopnji 0 %.

20 Družba Pakora Pluss je kot glavni zavezanec to motorno vozilo 3. maja 2004 prijavila v tranzitni postopek Skupnosti. Carinski postopek ni bil končan.

21 Z odločbo Valsts ieņēmumu dienesta galvenā pārvalde (generalna carinska uprava VID) je bilo družbi Pakora Pluss 1. marca 2006 naloženo, naj državi plača določen znesek carine in drugih dajatev, ker ni predložila listin, s katerimi bi izkazala, da je bil carinski postopek končan. To odločbo je VID potrdila 21. aprila 2006.

22 S sodbo z dne 9. avgusta 2007 je Administratīvā rajona tiesa (okrožno upravno sodišče) ugodilo tožbi, ki jo je družba Pakora Pluss vložila proti navedeni odločbi.

23 S sodbo z dne 22. julija 2008 je Administratīvā apgabaltiesa (regionalno upravno sodišče) razveljavilo navedeno sodbo.

24 Družba Pakora Pluss je vložila kasacijsko pritožbo na Augstākās tiesas Senāts Administratīvo lietu departaments (upravni senat vrhovnega sodišča). Navajala je predvsem, da je pritožbeno sodišče uporabilo člena 447 in 448 izvedbene uredbe o tranzitu med državami članicami, čeprav je bilo očitno, da je bil zadevni manifest za blago sestavljen pred pristopom Republike Latvije k Uniji. Med drugim naj bi pritožbeno sodišče napačno uporabilo člen 96 carinskega zakonika, ker je to družbo opredelilo kot glavnega zavezanca za plačilo DDV.

25 V teh okoliščinah je Augstākās tiesas Senāts Administratīvo lietu departaments prekinilo odločanje in Sodišņu v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1) Ali je mogoče šteti, da so bile izpolnjene izvozne formalnosti v smislu [Priloge IV, poglavja 5], točke 1 Akta o pristopu, če se izda manifest za blago, niso pa se izvedli postopki, določeni v členu 448 Uredbe št. 2454/93 (nemški carinski organi niso ustrezno obvestili latvijskih carinskih organov o zahtevku ladjarske družbe)?

2) Ali se ob nikalnem odgovoru na prvo vprašanje v primeru, kot je ta, ki se obravnava v glavni stvari, lahko šteje, da se predpisi, ki urejajo carinski postopek (uredbi št. 2913/92 in št. 2454/93), nikakor ne uporabljajo?

3) Ali je treba ob pritrdilnem odgovoru na prvo vprašanje Prilogo IV, poglavje 5, točko 1 Akta o pristopu [...] razlagati tako, da če se blago, ki se prevaža v razširjeni Skupnosti, po opravljenih izvoznih formalnostih ne da v prosti promet, to blago ni oproščeno carin ali drugih carinskih ukrepov, čeprav ni dvoma, da ima status blaga Skupnosti? Z drugimi besedami, ali je v obravnavanem primeru odločilno, ali je bil opravljen carinski postopek sprostitev v prosti promet?

- 4) Ali je treba [DDV] vključiti v pojem uvoznih dajatev iz člena 4(10) Uredbe št. 2913/92?
- 5) Ali je ob pritrdilnem odgovoru na četrto vprašanje za obveznost plačila [DDV], ki ga je treba plačati kot carino za uvoz blaga, odgovoren glavni zavezanec ali končni prejemnik blaga? Ali obstaja kakšna okoliščina, ki bi omogočala razdelitev te obveznosti?

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 26 Predložitveno sodišče s tem vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba poglavje 5, točka 1, Priloge IV k Aktu o pristopu razlagati tako, da so v njem navedene izvozne formalnosti izpolnjene, če je bil sestavljen manifest za blago, niso pa bili izvedeni postopki, določeni v členu 448 izvedbene uredbe.
- 27 Glede tega je treba navesti, da poglavje 5, točka 1, Priloge IV k Aktu o pristopu določa predvsem, da je blago, ki se je prevažalo v razširjeni Skupnosti na dan pristopa, po opravljenih izvoznih formalnostih ob sprostitvi v prosti promet oproščeno carin in drugih carinskih ukrepov pod pogojem, da se predloži dokazilo o preferencialnem poreklu, ki je bilo ustrezno izdano pred dnem pristopa, ali katerokoli dokazilo o skupnostnem statusu iz členov 314c, in 315 izvedbene uredbe.
- 28 Tako poglavje 5, točka 1, Priloge IV k Aktu o pristopu dovoljuje uvoz, ki je oproščen carin in drugih carinskih ukrepov, za blago, ki se je na dan 1. maja 2004 prevažalo v razširjeni Skupnosti, v novo državo članico samo, če so izpolnjeni trije kumulativni pogoji.
- 29 Prvič, blago, ki zapusti carinski prostor Unije in je namenjeno v državo, ki še ni članica Unije, mora opraviti izvozni postopek. Formalnosti, ki jih je treba izpolniti, so torej tiste, ki jih določata člena 161 in 162 carinskega zakonika, ki se nanašata na izvoz.
- 30 Drugič, če se je prevoz končal po dnevu pristopa, je treba blago, ki je bilo uvoženo v državo članico Unije, vnesti v prosti promet, da pridobi carinski status skupnostnega blaga pod pogoji, ki so določeni v členu 79 carinskega zakonika.
- 31 Tretjič, predložiti je treba dokazilo o preferencialnem poreklu blaga ali o njegovem skupnostnem statusu, kot je naveden v členih 314c, in 315 izvedbene uredbe.
- 32 Če se torej blago prevažja v razširjeni Skupnosti na dan pristopa, se zanj uporablja postopek iz poglavja 5, točka 1, Priloge IV k Aktu o pristopu, kar izključuje vse druge carinske postopke.
- 33 Iz tega izhaja, da se v takem položaju – ker je sistem iz poglavja 5, točka 1, Priloge IV k Aktu o pristopu izključen – člen 448 izvedbene uredbe o poenostavljenih postopkih prevoza po morju med državami članicami v okviru postopka skupnostnega tranzita ne uporablja.
- 34 Zato tudi če je bil sestavljen manifest za blago v okoliščinah, ki izhajajo iz predložitvene odločbe, postopki iz člena 448 izvedbene uredbe ne morejo nadomestiti izvoznih formalnosti iz poglavja 5, točka 1, Priloge IV k Aktu o pristopu.
- 35 Glede na navedeno je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba poglavje 5, točka 1, Priloge IV k Aktu o pristopu razlagati tako, da za preučitev vprašanja, ali so bile izvozne formalnosti iz tega poglavja izpolnjene, ni pomembno, ali so bili opravljeni postopki iz člena 448 izvedbene uredbe, tudi če je bil sestavljen manifest za blago.

Drugo vprašanje

36 Ker je bilo na prvo vprašanje odgovorjeno nikalno, je treba preužiti drugo vprašanje.

37 To vprašanje je treba razumeti tako, da se v bistvu nanaša na vprašanje, koliko se carinski zakonik in izvedbena uredba uporabljata za nove države članice Unije, če izvozne formalnosti iz poglavja 5, točka 1, Priloge IV k Aktu o pristopu niso bile opravljene za blago, ki se je prevažalo v razširjeni Skupnosti na dan pristopa teh novih držav članic.

38 Glede tega je treba navesti, da poglavje 5 Priloge IV k Aktu o pristopu določa, da se carinski zakonik in izvedbena uredba „za nove države članice uporabljata ob upoštevanju [...] posebnih določb“, med katerimi je točka 1 navedenega poglavja.

39 Iz te določbe v povezavi s členom 2 Akta o pristopu izhaja, da se od 1. maja 2004 carinski zakonik in izvedbena uredba uporabljata v novih državah članicah pod pogojem, da se je blago na dan njihovega pristopa k Uniji prevažalo v razširjeni Skupnosti. V tem primeru se uporabi poglavje 5, točka 1, Priloge IV k Aktu o pristopu.

40 Ni pa se mogoče sklicevati na ugodnosti postopka iz poglavja 5, točka 1, Priloge IV k Aktu o pristopu, če izvozne formalnosti niso bile opravljene za blago, ki se je prevažalo v razširjeni Skupnosti.

41 Zato je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da se carinski zakonik in izvedbena uredba uporabljata v novih državah članicah od 1. maja 2004, vendar se ni mogoče sklicevati na ugodnosti postopka iz poglavja 5, točka 1, Priloge IV k Aktu o pristopu, če izvozne formalnosti, ki so v njem navedene, niso bile opravljene za blago, ki se je prevažalo v razširjeni Skupnosti na dan pristopa teh novih držav članic k Uniji.

Tretje vprašanje

42 Ker je bilo tretje vprašanje postavljeno le za primer, če bi bil odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, na to vprašanje ni treba odgovoriti.

Četrto vprašanje

43 S tem vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 4(10) carinskega zakonika razlagati tako, da uvozne dajatve vključujejo DDV, ki ga je treba plačati ob uvozu blaga.

44 V skladu s členom 4, točka 10, carinskega zakonika uvozne dajatve zajemajo predvsem carine in druge dajatve, ki imajo enak učinek kot carine, ki se plačujejo ob uvozu blaga.

45 Med drugim člen 2(2) Šeste direktive določa, da je uvoz blaga obdavčen z DDV. Člen 11 B(3)(a) te direktive določa zlasti, da se v davčno osnovo vključijo, če že niso vključeni, davki, dajatve, prelevmani in druge dajatve, ki se plačajo izven države članice uvoza, ter tiste, ki se plačajo zaradi uvoza, razen DDV.

46 Iz teh določb izhaja, da so uvozne dajatve v smislu člena 4, točka 10, carinskega zakonika vključene v davčno osnovo za odmero DDV, ki se plača za uvoz blaga.

47 Zato je treba na četrto vprašanje odgovoriti, da je treba člen 4(10) carinskega zakonika razlagati tako, da uvozne dajatve ne vključujejo DDV, ki se plača ob uvozu blaga.

Peto vprašanje

48 S tem vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je DDV za uvoženo blago dolžan plažati glavni zavezanec ali končni prejemnik blaga in ali je mogoče to obveznost razdeliti.

49 Najprej je treba poudariti, da žeprav DDV ni vključen v uvozne dajatve v smislu člena 4, točka 10, carinskega zakonika, ga je v skladu s členom 2(2) Šeste direktive treba plažati za uvoz blaga.

50 Zato Sodišče ugotavlja, da je primerno odgovoriti na peto vprašanje, žeprav je bilo postavljeno samo za primer pritrdilnega odgovora na četrto vprašanje.

51 Glede tega je treba poudariti, da mora v skladu s členom 21(2) Šeste direktive DDV pri uvozu plažati oseba ali osebe, ki jih država članica, v katero se blago uvozi, doloži ali sprejme kot osebe za plažilo.

52 Zato je treba na peto vprašanje odgovoriti, da mora DDV ob uvozu blaga plažati oseba ali osebe, ki jih država članica, v katero se blago uvozi, doloži ali sprejme kot osebe za plažilo.

Stroški

53 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloži o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališ? Sodiš?u, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. **Poglavje 5, točka 1, Priloge IV k Aktu o pogojih pristopa žeške republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija je treba razlagati tako, da za preužitev vprašanja, ali so bile izvozne formalnosti iz tega poglavja izpolnjene, ni pomembno, ali so bili opravljeni postopki iz člena 448 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o doložbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2787/2000 z dne 15. decembra 2000, tudi že je bil sestavljen manifest za blago.**

2. **Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 82/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. decembra 1996, in Uredba št. 2454/93, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2787/2000, se uporabljata v novih državah članicah od 1. maja 2004, vendar se ni mogoče sklicevati na ugodnosti postopka iz poglavja 5, točka 1, Priloge IV k navedenemu aktu o pristopu, že izvozne formalnosti, ki so v njem navedene, niso bile opravljene za blago, ki se je prevažalo v razširjeni Skupnosti na dan pristopa teh novih držav članic k Evropski uniji.**

3. **Člen 4(10) Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 82/97, je treba razlagati tako, da uvozne dajatve ne vkljužujejo davka na dodano vrednost, ki se plaža ob uvozu blaga.**

4. **Ob uvozu blaga mora davek na dodano vrednost plažati oseba ali osebe, ki jih država članica, v katero se blago uvozi, doloži ali sprejme kot osebe za plažilo.**

Podpisi

* Jezik postopka: latvijš?ina.